

—“Ας πηγαίνουμε λοιπόν! είπε ο νέος.

—Σέ λιγάκι, Σάντυ! Γιατί, ξέρεις, η Φάνη Πρόττερ, την ξέρεις, ξ; Αύτη που εργάζεται στο «Τμήμα Γαντιών», μωό είπε πως άφου θέλω να κάνω κατάπληξη, πρέπει να πάω άργα, όταν όλοι οι χορευτάι θά έχουν συγκεντρωθώ... Τί κοστούμι θά φορέση τάχα η Φάνη; Δέν θέλλω να μωό πηί!..

“Ο νέος δέν άπάντησε. Κάθισαν οι δυο τους λίγη ώρα σιωπηλοί. Χωρίς νά ξέρη γιατί η Τσέρρου ένοιωσε ένα άδικαιολόγητο συναίσθημα στενοχωρίας, σαν κάποιο κακό προαίσθημα. Θά προτιμούσε πολύ νά μείνη εκεί, στο «άτελιέ» μέ τόν Σάντυ, παρά νά πάη στο χορό!..

Όταν τέλος η Τσέρρου μπήκε στη σάλλα του χορού, άκουμπι-αμένη στο μπράσσο του Σάντυ, έχασσε μονομιάς την ξαφνική δυσθυμία της. “Έβλεπε τά μάτια όλων νά τούς κυττάζουν, και τους συναδέλφους της, που χαμογελούσαν καθώς περνούσαν δίπλα της. “Ασφαλώς θαύμαζαν το κοστούμι της, σκέφθηκε η νέα.

Εθώμη τώρα, η Τσέρρου χόρευε μέ τόν Σάντυ. “Ο νέος είχε δίκιο, όταν έλεγε πως ήταν μέτριος χορευτής, μά αυτό δέν τους έμπόδιζε νά διασκεδάσουν. “Η Τσέρρου καμάρωνε για τό κοστούμι της και τόν λεβεντόκορμο χορευτή της. Μά ξαφνικά, έκει που χόρευε, στάθηκε κατάπληξη. Τά μάγουλά της έγιναν κατακόκκινα... Λίγο παρέκει, είχε διακρίνει τη Φάνη Πρόττερ... “Η νέα φορούσε την ίδια μεταφίσει μέ τη δική της: «Τούρτα Χριστουγεννιάτικη!». “Ήταν καταπληκτικό, άπιστευτο!!

Τόση ήταν η φόρα της Τσέρρου, ώστε ευχαρίστως θά ριχνόταν έναντιον της Φάνης και θά κομμάτιαζε τό φόρεμά της, μά θά γινόταν γελοία. Προτίμησε λοιπόν νά φύγη άμέσως από τό χορό. Μέ ψυχραιμία είπε στον συνοδό της:

—Ποτέ δέν φανταζόμουν, Σάντυ, πως θά μπορούσε νά μωό παίξει ένα τέτοιο παιχνιδιί!... Νά σχεδιάσης ένα κοστούμι για μένα, κι έπειτα πήγες και τό έδωσες σέ άλλη!... Για νά γίνω έγω τό «κοροίδιο» τών συναδέλφων μου!..

—“Εχεις λάθος, Τσέρρου, άδικα μέ κατηγορείς! “Η Φάνη Πρόττερ ήρθε και μέ παρακάλεσε νά της σχεδιάσω κι' εκείνης ένα κοστούμι, μά άρνήθηκα!..

—Μή λές ψέμματα, Σάντυ! Κανένας, έκτός από μάς τούς δυο, δέν ήξερε τί κοστούμι θά φορούσα. “Εγώ δέν είπα τίποτε, λοιπόν έσύ τό φανέρωσες... “Ω! Σάντυ, ποτέ δέν θά τό πιστευα από σένα!..

—Κί' ούτε νά τό πιστέψης, γιατί δέν είν' αλήθεια!..

—Φτάνουν τά ψέμματα! Σέ μισώ! Κί' ούτε θέλω νά σέ ξέρω πειά!

Λέγοντας αυτά τά λόγια, η Τσέρρου έφυγε, τρέγοντας από τη σάλλα του χορού. Φόρεσε τό έπανωφόρι της κι' επέστρεψε στο σπίτι. Όταν έφθασε στην κάμαρά της, γδύθηκε, φόρεσε ένα άλλο φόρεμα και μέσα στους λυγμούς που την έπνιγαν, μουρμούριζε:

—“Ω! Σάντυ! Πώς τό έκανε αυτό; Ποτέ δέν τό περίμενα! Γιατί; Γιατί;...!

Δέν πέρασε πολλή ώρα, κι' άκουσε τό γνωστό βήμα του Σάντυ στο διάδρομο, κι' άμέσως κατόπιν ένα χτύπημα στην πόρτα της. Στήν αρχή δέν του άπάντησε. Κατόπιν όμως, έπειδή ο Σάντυ της φώναζε πως θά καθόταν όλη τη νύχτα άπ' έξω, ώστόσο του τού άνοιξε και τόν άκούσει, σηκώθηκε, άνοιξε την πόρτα και τού είπε άπότομα:

—“Η έπιμονή σου, νά θέλεις νά δικαιολογηθής, είνε γελοία! “Αφησέ με, θέλω νά κοιμηθώ!

—“Άκουσε, Τσέρρου! είπε ο νέος. Βρήκα τη λύσι του μυστηρίου!..

—Δέν βλέπω κανένα μυστήριο!..

—Περίμενε και θά ιδής! Σου όρκίζομαι στην τιμή μου, πως δέν έδωσα τό σχέδιο σέ κανένον, ούτε τό έδειξα. Κί' έσύ τό Γ-διο! Λοιπόν σου τό έκλεψαν!

—“Ανοήσιες! Τό σχέδιο είνε άκόμα μέσα στο συρτάρι έσου τό έβαλα!..

—Φέρτο, νά τό ιδώ!

“Η Τσέρρου πήγε, άνοιξε τό συρτάρι και πράγματι τά σχέδια ήσαν στη θέσι τους.

—Βλέπεις! είπε. “Εγώ δέν βγήκα από την κάμαρά μου, παρά για νά πάω στο κατάστημα. “Η Φάνη Πρόττερ ήταν κι' αυτή στο κατάστημα... έκτός... στάσου, ένα άπόγευμα πήγα μέ τ'ην Κόρα Ρέβιουιτ στον κινηματογράφο! “Η Κόρα είνε φίλη της Φάνης, λές νά μέ παρέσυρε έπίτηδες;...!

—Είνε άναμφισβήτητο! Γιατί, άν θυμάσαι, τό ίδιο άπόγευμα είχα βγή κι' έγώ. Θυμάσαι που ήρθες και δέν μέ βρήκες; Ντοράμπκα μάλιστα νά σου πώ τό πτόημά μου! Είχα λάθει ένα γράμμα, στο όποιο μωό έδριζαν ροαντεβόσ-σ' ένα τη-ρούμι, για νά μωό αναθε-σ' ένα τάχα κάποια καλή εργασία. “Ήταν τέχνασμα! Κανείς δέν ήρθε, κι'

άδικα περίμενα όλο τό άπόγευμα! Την έπομένη η σπιτικοκο-κρά μου μωό είπε πως κάποια κυρία είχε έρθει τό άπόγευμα και μέ ζήτησε. “Ανέθηκε μάλιστα στο «άτελιέ» μου, κι' έμεινε κάμποση ώρα άπάνω. Προφανώς ήταν η Φάνη, η όποια θά έψαξε στο «άτελιέ», χωρίς νά βρή εκείνο που ζητούσε, κι' η όποια κατόπιν πήγε στην κάμαρά σου και ξεσήκωσε τό σχέδιο. Θά είδες μάλιστα και τό φόρεμά σου!

—“Α! την άθλια! μουρμούριζε η Τσέρρου. Συγχωρέσε με για τά μικρά λόγια που σου είπα, Σάντυ! Μά γιατί νά τό κάνη αυτό;

—Γιατί, είπε ο νέος τρυφερά, κατάλαθε πως σέ συμπαθούσα, και!..

—“Ω! Σάντο, κι' έγώ που νόμιζα, πως μέ αντιπαθούσε. Μά γιατί μέ άπόφευγες λοιπόν;...!

—Γιατί, αγαπημένη μου, ο γάμος είνε σοβαρό ζήτημα κι' έπειδή έβλεπα πως κάθε μέρα έτρεχες έδώ κι' εκεί σέ διασκεδάσεις, σκέφθηκα πως δέν θά ήμουν εις θέσιν νά σου έσασφαλίσω μια ευχάριστη ζωή... Θά γινώσουν δυστυχής κοντά μου και γι' αυτό προτίμησα νά μη σου πω πόσο σ' αγαπούσα!..

—“Ω! Σάντυ, πόσο μέ παρεγγήγησε! Μά έγώ, άπεναντίας, τρελλαινόμενα για την ήσυχη οικογενειακή ζωή, “Αλλά μόνι μου καθώς είμα, θά μελαγχολούσα νά μένω όλομόναχη στην κάμαρά μου! Γι' αυτό κάθε άπόγευμα πηγαίνα έδώ κι' εκεί!.. “Η μεγαλύτερη ευτυχία για μένα, θά είνε νά μείνουμε μόνι μας, ο δυο μας!

—Τσέρρου, αγαπημένη μου! είπε ο νέος, ενώ έσφιγγε την Τσέρρου στην άγκαλιά του. “Εχω και κάτι άλλο νά σου πώ... “Όταν έφυγες έτσι βιαστικά από τό χορό, ο προϊστάμενος του καταστήματος που εργαζόμαστε, μέ ρώτησε τί σου συνέβη. Τού έξήγησα την ξαφνική άναχώρησή σου. Τότε μωό είπε πως θαύμασε έξαιρετικά τό κοστούμι σου, και μέ σύστησε στον διευθυντή ενός εργοστασίου θεατρικών άμφιεσεων.

Μέ προσέλασε λοιπόν, μέ ίκανοποιητικό μισθό!.. Θά μωό δίνης έσύ ιδέες, μικρούλα μου, και έγώ θά κάνω τά σκίτσα.

... ..

“Από τότε, η δουλειές του Σάντυ πηγαίνουν περίφημα. Δέν προφθαίνει σχέδον νά έκτελή τις πολλές παραγγελίες που λαβαίνει και ζή ευτυχισμένος μέ τη χαριτωμένη γυναίκα του!..

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΝΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

“Ο Άριστοτέλης αναφέρει, ότι ένας από τούς φίλους του, ο Κύπριος Εύδημος, άρράσθησε κάποτε βαρεία, ενώ περνούσε άπό τό Φαράς Μιά νύχτα ο άρροστος είδε στ' όνειρο του ένα νέο έξαιρετικά ώρατο, ο όποιος του είπε:

—Είνε βαρεία η άρράσσεια σου, αλλά θά γιαιτρεθής, ενώ ο βασιλεύς “Αλέξανδρος θά πεθάνη μέσα σέ λίγες μέρες. Μά δέν θά έπιστρέψης στην πατρίδα σου, πριν περάσουν πέντε χρόνια.

Τό όνειρο αυτό επαλήθευσε σχεδόν όλόκληρο. “Ο Εύδημος γιαιτρεύτηκε, μολοντι οί γιατροί θεωρούσαν αδύνατη τη θεραπεία του. “Ο Μέγας “Αλέξανδρος πέθανε, έπειτ' από λίγες ήμέρες, άπρόοπτος. “Αλλά ο Εύδημος, ενώ έτοιμαζόταν—άκριβώς πέντε χρόνια μετά τό όνειρο—να γυρίση στην Κύπρο, σκοτώθηκε σέ μια μάχη κοντά στις Συρακούσες.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

ΜΙΑ ΠΟΛΥΠΑΘΗΣ ΠΟΛΙΣ

Μιά άπ' τις πού βασανισμένες πόλεις της Εύρώπης, είνε κι' η Κοπεγχάγη. “Απ' τό 1443, που την έκανε πρωτεύουσα του ο βασιλεύς της Δανίας Χριστόφορος, καταστράφηκε πολλές φορές εκ θεμελιών άπ' τη Χανσεατική ένωση, βομβαρδίστηκε και πυρπολήθηκε άπ' τούς Σουηδούς, έπειτα άπ' τούς “Αγγλους, και κατά τις πυρκαγιές τών έτών 1728, 1749, 1794, 1795, και 1807, καταστρεφόταν πάντα εκ θεμελιών κι' ύστερα ξαναχτιζόταν!..

